

ЗАВѢЩАНІЕ-ТО

НА

ТЕОДОСІЯ П. ІОВЧЕВА.

Во имя отца и сына и святаго Духа аминь. Въ лѣто спаситель-
но 1831. Октомврія 21. Азъ Θεодосій Петровъ Іовчевъ, роденъ
въ Габрово, Нѣжинскій Гръкъ, като имамъ съ Божіѣмъ тѣмъ милостъ
цѣлъ умъ тѣмъ си и зравъ разумъ тѣмъ си и всички тѣмъ си чувства,
И като мыслихъ пришествіе то на смъртъ тѣмъ неизвѣстно и не-
прѣдвидимо и за да не останѣтъ не наредены недвижими тѣмъ
ми имоты, за туй излагамъ настоящъ тѣмъ си послѣднѣмъ волѣмъ и
мнѣніе и завѣтъ свой. Молихъ ся прочее на Божественнѣмъ тѣмъ
Неговѣмъ благостъ за да ми вдѣхне да ги наредѣмъ по угодностъ
на Всесвятѣмъ тѣмъ Неговѣмъ волѣмъ за успокоеніе на смиреннѣмъ тѣмъ
ми душѣмъ.

§ 1.

Въ първо прочее прѣпорѣчвамъ душѣмъ тѣмъ си на Божій про-
мыслъ, послѣ искамъ прошкѣмъ отъ всички христіани братія както
и азъ прощавамъ всички отъ всичкѣмъ тѣмъ си душѣмъ.

§ 2.

Поставямъ настоятели, управители и исполнители на насто-
яще то си завѣщаніе Господа Николая, Димитрія и Христофо-
ра Мустаковы, които жарко молихъ да възпріематъ съ добровол-
но сѣрце това за мене настоятелство.